

Sygnatura akt IV P 93/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Żary, dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Żarach IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Pintał

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Oliwa

po rozpoznaniu w dniu 24-05-2017 r. w Żarach

na rozprawie sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

o uchylenie kary nagany

I. uchyła karę nagany zastosowaną przez pozwanego (...) Sp. z o.o.

z siedzibą we W. wobec powódki K. M. w dniu 18 listopada 2016r.;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego

w Ż. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem należnej opłaty od pozwu.

Sygn. akt IVP 93/16

UZASADNIENIE

Powódka K. M. wniosła przeciwko pracodawcy – (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. o uchylenie nałożonej kary porządkowej nagany z 18 listopada 2016r. oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że jest pracownikiem pozwanego od 18.02.2016r. na stanowisku sprzedawcy w sklepie pozwanego przy ul (...) II 1 w J.. Pozwany nałożył na powódkę karę porządkową nagany pismem z dnia 18.11.2016r. wskazując przyczyny: brak zamawiania towaru na sklep, nie rozpakowywanie towaru znajdującego się na sklepie oraz brak weryfikacji ważności towaru. Pozwany nie uwzględnił sprzeciwu powódki. W ocenie powódki kara została nałożona bezpodstawnie i w sposób nieuzasadniony. W tym czasie sklepy otrzymały nakaz, aby do 6.11.2016r. nie zamawiać towaru i nie wprowadzać go do systemu z uwagi na zbyt wysoki stan towarowy. Nie licząc tego, towar był zamawiany na bieżąco. Potwierdziła, że towar zamówiony stał w kartonach na sklepie, lecz było to spowodowane niewielką powierzchnią zaplecza, wypełnionego innym towarem. Zaprzeczyła, aby nie było weryfikacji ważności towaru, przeciwnie towar był sprawdzany na bieżąco, a przeterminowane produkty odstawiane na zaplecze. Ponadto wskazała, że nałożenie kary odbyło się z rażącym naruszeniem art. 109§2 k.p., albowiem kara została jej wręczona bez możliwości wytłumaczenia się – podczas obsługi klientów. Nie udzielono jej wcześniej upomnienia słownego, ani drugiego egzemplarza oświadczenia pracodawcy.

W odpowiedzi pozwany wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że udzielił powódce nagany za to, że nie wykonała poleceń służbowych przełożonego, a w szczególności po przyjęciu dostawy nie ustawiła na półkach sklepowych towaru a pozostawiła go w kartonach na środku sklepu, nie sporządziła właściwego zamówienia na towar i nie dokonała weryfikacji terminów ważności towarów, w związku z czym przeterminowany towar znajdował się na

półkach sklepowych. Przełożony powódki stwierdziwszy niewłaściwe wykonywanie obowiązków przez powódkę wydał jej szczegółowe polecenia w zakresie racjonalnego zamawiania towaru, tak aby sklep był odpowiednio zatowarowany, tj. w pełnym asortymencie, z uwzględnieniem rotacji towarów, dbałości o to aby towary nie były przeterminowane i aby towar był porządnie ułożony na półkach sklepowych po przyjęciu dostawy. 7 listopada 2016r. przełożony powódki stwierdził, że powódka nie wykonała poleceń, przyjmując podstawę obojętności. Wskazał, że powódka została wysłuchana przez przełożonego przed udzieleniem kary porządkowej, co potwierdziła w dniu 18 listopada 2016r. własnoręcznym podpisem na druku zawiadomienia o zastosowaniu kary porządkowej. W ocenie pozwanego niezastosowanie się powódki do zaleceń w zakresie właściwej i racjonalnej gospodarki magazynowej w sklepie, jest działaniem na szkodę spółki jak również podważaniem jej wizerunku jako placówki handlowej wobec czego zastosowanie kary porządkowej wobec takiego pracownika jest uzasadnione i nie narusza przepisów prawa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jest zatrudniona u pozwanego od 18 listopada 2010r., na podstawie kolejnych umów o pracę, ostatniej zawartej 18 lutego 2016r. na czas nieokreślony, na stanowisku kasjer – sprzedawca, w pełnym wymiarze czasu pracy.

/niesporne a nadto dowód: umowy o pracę – akta pracownicze powódki/

W ramach swoich obowiązków przyjmowała i sprawdzała towar, wprowadzała towar do ewidencji, sprawdzała ważność produktów wystawionych do sprzedaży, obsługiwała klientów. Z uwagi na znaczne ilości przychodzącego towaru, nie zawsze miała możliwość jego składowania na zapleczu.

/dowód: zeznania powódki – k. 66v – 67 akt;

zeznania świadków:

A. P. – k. 65-66 akt;

J. M. – k. 66 akt;

S. M. – k. 66 akt/

częściowo J. K. –k. 41- 42v akt;

zakres obowiązków powódki – k.3 części B akt pracowniczych/

Do sklepu, w którym powódka wykonywała swojego obowiązki, co tydzień przyjeżdżał świadek J. K., który również zamawiał towar, czasami towar przywoził. Nie miał zastrzeżeń do pracy powódki.

/dowód: zeznania powódki – k. 66v-67 akt;

częściowo zeznania świadka J. K. – k. 41-42v akt/

W dniu 7 listopada 2016r. świadek zapytał powódkę o przyczynę nierozpakowania części towaru. Następnie poinformował swoich przełożonych o niewykonaniu jego polecenia i sformułował zarzuty, ujęte w oświadczeniu pozwanego z dnia 16 listopada 2016r. o zastosowaniu wobec powódki kary porządkowej nagany. Jako przyczynę wskazano „niewłaściwe działanie w dniu 07.11.2016r. polegające na niewykonaniu poleceń przełożonego, m.in. : po przyjęciu dostawy, towar nie był ustawiony na półkach sklepowych (został w kartonach na środku sklepu), brak sporządzenia zamówienia na towar, brak weryfikacji terminu ważności towarów, w związku z czym przeterminowany towar stał na półkach sklepowych, o czym pracodawca dowiedział się 7.11.2016r.” Na oświadczeniu znajdowała się naniesiona adnotacja o wysłuchaniu pracownika.

/dowód: zeznania powódki – k. 66v-67 akt;

częściowo zeznania świadka J. K. – k. 41v-42 akt

notatka służbowa – k. 40 części B akt pracowniczych

oświadczenie pracodawcy – k. 41 części B akt pracowniczych/

W dniu 18 listopada 2016r. świadek przywiózł oświadczenie pozwanego o zastosowaniu wobec powódki kary porządkowej nagany. Przed wręczeniem powódce oświadczenia świadek nie wskazywał powódce zarzutów wskazanych w oświadczeniu pracodawcy, nie wysłuchał na tę okoliczność powódki. Powódka po otrzymaniu oświadczenia złożyła na nim podpis potwierdzające jego odbiór. Nie otrzymała kopii. Następnie złożyła sprzeciw, którego pozwany nie uwzględnił.

/dowód: zeznania powódki – k. akt;

częściowo zeznania świadka J. K. - k. 41 – 42v akt;

sprzeciw powódki z dowodem nadania – k. 26 akt;

odpowiedź na sprzeciw – k. 29 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione.

Sporne w sprawie było, po pierwsze czy pozwany zasadnie zastosował wobec powódki w dniu 18 listopada 2016r. karę porządkową nagany, a po drugie czy dokonał tego w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Wobec niezłożenia przez strony dalszych wniosków dowodowych Sąd oparł się na dowodach przez nie przedstawionych. Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zeznań powódki, częściowo świadka J. K. i pozostałych przesłuchanych świadków oraz dokumentów złożonych przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Zeznania powódki znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków A. P., J. M. i S. M., którym Sąd w całości dał wiarę oraz częściowo w zeznaniach świadka J. K.. Jednocześnie pozwany nie wskazał dowodów podważających prawdziwość zeznań powódki za wyjątkiem zeznań świadka J. K.

Sąd oceniając zeznania świadka J. K. miał na względzie, że świadek, jako osoba odpowiedzialna przez pozwanym za prowadzenie sklepu w którym pracowała powódka oraz inicjator zastosowania wobec powódki kary porządkowej, był zainteresowany w przedstawieniu przebiegu zdarzeń uzasadniającym jego działania i potwierdzającym prawidłowość podjętych wobec powódki decyzji. Tym samym jego zeznania mogły być przez Sąd uznane za wiarygodne jedynie w tym zakresie w którym nie zostały zanegowane przez powódkę bądź też znalazły potwierdzenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. Sąd zatem nie dał świadkowi wiary, odnośnie zwracania powódce uwagi odnośnie rozpakowywania towaru, wydania powódce na początku listopada 2016r. „listy poleceń” oraz reakcji powódki na polecenia świadka w tym zakresie. Nie dał również wiary świadkowi w tym zakresie, w którym wskazał, że w dniu 6 bądź 7 listopada prosił powódkę o wyjaśnienie przyczyn niewykonania otrzymanych poleceń. Zeznania świadka w tym zakresie nie znalazły bowiem potwierdzenia w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. Sąd nie dał także wiary tej części zeznań świadka w których stwierdził, że „na dzień stosowania kary porządkowej” był wystawiony do sprzedaży przeterminowany towar. W tym zakresie zeznania świadka również nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym a powódka im zaprzeczyła. Należy podkreślić, że jak świadek sam zeznał, nie sporządził jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej wystawienie do sprzedaży towarów przeterminowanych /k. 42 akt/.

Odnosnie dokumentów przedłożonych przez pozwanego, to nie kwestionując faktu ich sporządzenia Sąd miał na uwadze, że pozwana nie wykazała niezasadności twierdzeń strony powodowej o istnieniu praktyki dowożenia towaru w innej dacie niż data wystawienia faktury - dopiero po jej „opłaceniu” /k. 42v akt/.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w przedmiotowej były przepisy art. 108§1 pkt 2 k.p., art. 109 §1 i 2k.p. oraz 112§1i2 k.p.

Zgodnie z art. 108§1 pkt 2 k.p. za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować karę nagany.

Nie ulega wątpliwości, że obowiązkiem pracodawcy jest precyzyjne określenie przyczyn zastosowania kary porządkowej, pozwalające pracownikowi zrozumieć, co jest podstawą decyzji pracodawcy i ocenić zasadność zarzutów. Po stronie pracodawcy jest również – w przypadku zakwestionowania kary porządkowej przez pracownika – wykazanie prawdziwości zarzutów.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 109§1 kara nie może być zastosowana po upływie 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia.

Tym samym pracodawca powinien wskazać, kiedy pracownik dopuścił się naruszenia obowiązku, stanowiącego przyczynę zastosowania kary porządkowej.

Jako przyczyny zastosowania wobec powódki kary porządkowej pozwany wskazał „niewłaściwe działanie w dniu 07.11.2016r. polegające na niewykonaniu poleceń przełożonego, m.in. : po przyjęciu dostawy, towar nie był ustawiony na półkach sklepowych (został w kartonach na środku sklepu), brak sporządzenia zamówienia na towar, brak weryfikacji terminu ważności towarów, w związku z czym przeterminowany towar stał na półkach sklepowych, o czym pracodawca dowiedział się 7.11.2016r.”

W pierwszej kolejności należy wskazać, że tak sformułowany zarzut jest niezrozumiały. Nie wynika z niego, czy zarzutem jest „niewykonanie poleceń”, przy czym nie wskazano przez kogo, kiedy i jakie polecenia zostały powódce wydane i jaki czas został wskazany na ich wykonanie, czy też stan stwierdzony przez pracodawcę w dniu 7.11.2016r. w miejscu pracy powódki polegający na pozostawieniu towaru w kartonach, zamiast ustawienia na półkach, braku zamówienia na towar i ujawnieniu towaru przeterminowanego na półkach. Należy przy tym podkreślić, że nie zostało określone, choćby przykładowo, jaki przeterminowany towar stał na półkach w dniu 7.11.2016r., jakiego „zamówienia towaru” brakowało i z jakiej „dostawy” towar nie był rozpakowany. Tym samym nie jest możliwe ustalenie zasadności i prawdziwości zarzutów pracodawcy. Powódka zaprzeczyła, aby nie wykonała jakichkolwiek poleceń przełożonego, aby w dniu 7.11.2016r. na półkach sklepowych był przeterminowany towar. Sam świadek J. K. zeznał, że 3 listopada 2016r. wydał polecenie „aby powódka rozmówiła się z przedstawicielami towaru, który nie rotuje” i „nie pamięta jakie jeszcze polecenia wydał” /k. 41v akt/. Pozwany ani w oświadczeniu pracodawcy, ani w toku procesu nie wskazał o jakie „zamówienie na towar”, którego brak był wskazany w oświadczeniu chodziło pracodawcy. Należy przy tym wskazać, że w „zakresie obowiązków” powódki nie został wskazany obowiązek sporządzania „zamówień na towar”, a pozwany nie wykazał, aby polecenie sporządzenia konkretnego zamówienia wydał.

Odnosnie zarzutu pozostawienia towaru w kartonach po przyjęciu dostawy (niesprecyzowanej w oświadczeniu) pozwana przedstawiła szereg faktur i dokumentów przyjęcia /k. 37-40, 52-60/ wskazując na odstęp czasu pomiędzy datą wystawiania przedłożonych faktur a datą wystawiania dokumentów przyjęcia towaru wskazanego na ww. fakturach, zarzucając, że powódka nie sporządziła dokumentacji związanej z przyjęciem towaru niezwłocznie po dostawie, lecz z dużym opóźnieniem /k. 50 akt/. Należy jednak podkreślić po pierwsze, że zarzutem wskazanym w oświadczeniu nie było opóźnienie w sporządzaniu dokumentacji, lecz „brak ustawienia towaru na półkach po przyjęciu dostawy”, po drugie pozwana nie wykazała w jakikolwiek sposób, aby powódce określono w jakim czasie od „przyjęcia dostawy” ma obowiązek towar z takiej dostawy ustawić na półkach sklepowych – nie ma takiego określenia w zakresie

obowiązków powódki, nie można zatem ustalić, czy powódka dopuściła się uchybienia w tym zakresie, po trzecie zaś pozwana nie wykazała niezasadności zarzutów powódki, która wskazywała, że towar był dostarczany po dacie wystawienia faktury /k. 42v akt/, a na początku listopada obowiązywał zakaz wprowadzania towaru /k. 67 akt/.

Tym samym zarzuty stanowiące podstawę zastosowania przez pozwanego kary nagany wobec powódki były nie tylko zbyt nieprecyzyjne i ogólnikowe, ale również nieprawdziwe, a przynajmniej ich prawdziwość nie została przez pozwanego wykazana.

Ponadto zgodnie z art. 109§2 k.p. kara może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16.06.1999r. w sprawie I PKN 114/99 (publ. w: OSNP 2000/17/644): „Pracodawca nie może zastosować kary porządkowej bez uprzedniego wysłuchania pracownika, chyba że ten zrezygnował ze stworzonej mu możliwości ustnego złożenia wyjaśnień, bądź wybrał pisemną formę ich wyrażenia”.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany przed zastosowaniem kary porządkowej wobec powódki nie wysłuchał jej wcześniej i nie stworzył jej możliwości ustnego, czy też pisemnego złożenia wyjaśnień.

Należy podkreślić, że jak wynika z oświadczenia o zastosowaniu kary, decyzja pracodawcy została podjęta w dniu 16 listopada 2016r. przez Prezesa Zarządu pozwanego, a nie w dniu 7.11.2016r. czy też 18 listopada 2016r. przez świadka J. K.. Zamieszczenie w ww. formularzu zapisu „potwierdzam, że została wysłuchana” powyżej miejsca na podpis pracownika potwierdzającego odbiór oświadczenia, nie może oznaczać, biorąc pod uwagę zeznania zarówno powódki, jak i świadka J. K., że powódka została przed zastosowaniem kary wysłuchana odnośnie zarzutów stanowiących podstawę tej decyzji pracodawcy. Z pewnością do takiego wysłuchania nie doszło ani w dniu 16 listopada 2016r. – przed podjęciem decyzji przez Prezesa zarządu pozwanego, ani w dniu 18 listopada 2016r. – przed wręczeniem oświadczenia pracodawcy powódce przez świadka J. K. – nie wskazywał na to ani sam świadek ani powódka. Świadek J. K. zeznał, że przed poinformowaniem pracodawcy pytał w dniu 6 lub 7 listopada powódkę dlaczego nie wypakowała towaru /k. 41v akt/, a powódka potwierdziła, że padło to pytanie /k. 67 akt/. Jednakże nie można uznać tego pytania za wyczerpujące obowiązek wynikający z art. 109§2 k.p. Po pierwsze zarzuty wskazane później w oświadczeniu pracodawcy zostały sformułowane później i w dniu 7 listopada nie zostały powódce przedstawione, ta aby odnosząc się do nich mogła złożyć wyjaśnienia, a nadto pytanie było ogólne i dotyczyło tylko jednego z zarzutów wskazanych w oświadczeniu z dnia 16 listopada 2016. Sam świadek J. K. nie wskazał w „notatce służbowej” /k. 40 części B akt pracowniczych powódki/ aby doszło do wysłuchania powódki odnośnie sformułowanych w niej zarzutów.

Tym samym należało stwierdzić, że pozwany pracodawca nie dochował wskazanego w przepisie 109§2 k.p. obowiązku wysłuchania powódki przed zastosowaniem wobec niej kary porządkowej.

Zgodnie z art. 112§1 i 2 jeżeli zastosowanie kary nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, pracownik może w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o ukaraniu wnieść sprzeciw. O uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej. Nieodrzućenie sprzeciwu w ciągu 14 dni od dnia jego wniesienia jest równoznaczne z uwzględnieniem sprzeciwu (§1). Pracownik, który wniósł sprzeciw, może w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia o odrzuceniu tego sprzeciwu wystąpić do sądu pracy o uchylenie zastosowanej wobec niego kary (§2).

Powódka złożyła w ustawowym terminie sprzeciw, który został przez pracodawcę odrzucony. Wyczerpała zatem procedurę wskazaną w ww. art. 112§1 i 2 k.p.

Wobec powyższego należało orzec, jak w punkcie I wyroku.

Odnośnie kosztów procesu w tym zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98§1i§3 k.p.c.. Zgodnie z art. 98 § 1i §3 k.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki

opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Powódka wносиła o zasądzenie kosztów postępowania, wykazując jedynie poniesienie kosztów ustanowienia w sprawie pełnomocnika procesowego, które zgodnie § 1 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2015r. poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu wynosiły 120 złotych.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, na które składała się opłata od pozwu orzeczono w punkcie III wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.).